

Minister Rozwoju i Technologii

Znak pisma: DP-III.053.1.2023.MP
Warszawa, 31 maja 2023 r.

Pan Sebastian Adamowicz

Zawiadomienie o sposobie załatwienia petycji

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (dalej: „ustawa o petycjach”) informuję, że petycja z 3 maja 2023 r. nr 30/2023 w sprawie zmiany art. 19 ust. 2 ustawy z 25 lutego 1958 r. o uregulowaniu stanu prawnego mienia pozostającego pod zarządem państwowym (Dz. U. Nr 11, poz. 37 z późn. zm.) oraz uchylecia art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 25 maja 1927 r. o zmianie niektórych postanowień dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. U. Nr 49, poz. 437) nie została uwzględniona.

Uzasadnienie

Przedmiotem petycji są dwie propozycje zmian legislacyjnych. Pierwsza z nich dotyczy zastąpienia wyrazów „prezydium wojewódzkiej rady narodowej” wyrazem „wojewoda” w treści art. 19 ust. 2 ustawy z 25 lutego 1958 r. o uregulowaniu stanu prawnego mienia pozostającego pod zarządem państwowym.

W dacie wejścia w życie przepisów ww. ustawy o uregulowaniu stanu prawnego mienia pozostającego pod zarządem państwowym, tj. 8 marca 1958 r., obowiązywały przepisy ustawy z 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych, w brzmieniu pierwotnym. Zgodnie z jej treścią prezydium rad narodowych stanowiły kolegiałne organy wykonawcze oraz zarządzające terenowych rad narodowych właściwego szczebla (stanowiących organa administracji państwowej). Na mocy odrębnych przepisów, tj. dekretu z 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych, a następnie ustawy z 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości, zadania z zakresu wywłaszczenia nieruchomości oraz ustalenia i przyznania odszkodowania za nieruchomości wywłaszczone należały do zadań właściwego miejscowo prezydium rady narodowej szczebla wojewódzkiego.

W związku z tym, w ustawie z 25 lutego 1958 r. o uregulowaniu stanu prawnego mienia pozostającego pod zarządem państwowym ustawodawca analogicznie uregulował kwestie związane z ustalaniem i przyznawaniem odszkodowania za przejęte na własność Skarbu Państwa na podstawie art. 17 pkt 2 lit. b) ustawy wyszczególnione kategorie mienia (wskazane w art. 19 ust. 1 tej ustawy) - znalazły się one we właściwości właściwego miejscowo prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

W związku z wejściem w życie ustawy z 22 listopada 1973 r. o zmianie ustawy o radach narodowych doszło do zniesienia terenowych organów administracji państwowej o charakterze kolegiałnym, a sprawy należące dotychczas do ich właściwości przeszły do powołanych w to miejsce organów

monokratycznych (Rozdział 5a ustawy), z zachowaniem dotychczasowego stopnia w ramach struktury terenowej administracji państwowej (prezdia rad narodowych, które przed reformą były organami wykonawczo-zarządzającymi rad, w następstwie reformy zostały usytuowane jako wewnętrzne, kierownicze organy rad narodowych).

Stan ten uległ zmianie z dniem 27 maja 1990 r. – w dniu wejścia w życie ustawy z 22 marca 1990 r. o terenowych organach administracji rządowej ogólnej. Zgodnie z art. 53 tej ustawy do właściwości wojewodów przeszły określone w przepisach prawa zadania i kompetencje należące dotychczas do wojewódzkich rad narodowych oraz terenowych organów administracji państwowej o właściwości ogólnej i o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego, jeżeli te zadania i kompetencje nie zostały przekazane, w odrębnych ustawach, organom samorządu terytorialnego lub innym organom.

Zgodnie zaś z obowiązującą ustawą z 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie, wojewoda jest organem administracji rządowej w województwie, do którego właściwości należą wszystkie sprawy z zakresu administracji rządowej w województwie niezastrzeżone w odrębnych ustawach do właściwości innych organów tej administracji (art. 3 ust. 1 pkt 5).

Poruszana w petycji kwestia była przedmiotem sporów kompetencyjnych pomiędzy Skarbem Państwa, reprezentowanym przez prezydenta miasta na prawach powiatu, a wojewodą, rozstrzyganych przez Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie.

Zgodnie z aktualnym stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego zawartym w postanowieniu z 1 grudnia 2022 r., sygn. akt I OW 68/22, aprobującym stanowisko NSA wyrażone w postanowieniach z 23 maja 2017 r., sygn. akt I OW 12/17, z 12 grudnia 2019 r., sygn. akt I OW 192/19 oraz z 30 marca 2012 r., sygn. akt I OW 1/12: „skoro obowiązująca nadal ustawa z dnia 25 lutego 1958 r. o uregulowaniu stanu prawnego mienia pozostającego pod zarządem państwowym (Dz. U. Nr 11, poz. 37 ze zm.) przyznaje w art. 19 ust. 2 kompetencje do ustalenia odszkodowania za przejęte na własność Państwa nieruchomości prezydium wojewódzkiej rady narodowej i kompetencje te nie zostały przeniesione na żaden inny organ, to należy przyjąć, że obecnie właściwym organem do ustalenia odszkodowania jest wojewoda - co wynika z art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. Nr 31, poz. 206 ze zm.)”.

W świetle powyższego, postulowana zmiana polegająca na zastąpieniu w art. 19 ust. 2 ww. ustawy z 25 lutego 1958 r. wyrażenia „prezydium wojewódzkiej rady narodowej” wyrazem „wojewoda”, w ocenie Ministra Rozwoju i Technologii, nie znajduje uzasadnienia. Ewentualne wątpliwości w zakresie ustalenia właściwości rzeczowej organów administracji publicznej, przy uwzględnieniu okoliczności konkretnej sprawy o odszkodowanie za nieruchomość przejętą na własność Państwa w oparciu o przepisy przedmiotowej ustawy z 25 lutego 1958 r., mogą być przedmiotem sporu kompetencyjnego.

Druga propozycja zmian legislacyjnych dotyczyła uchylecia art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 25 maja 1927 r. o zmianie niektórych postanowień dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego.

Ww. rozporządzenie jest aktem nowelizującym dekret z 16 grudnia 1918 r., który został uchylony ustawą z 25 lutego 1958 r. o uregulowaniu stanu prawnego mienia pozostającego pod przymusowym zarządem państwowym (art. 1 ustawy). Rozporządzenie to zostało wydane na podstawie przepisów już nieobowiązujących, tj. art. 44 ust. 6 Konstytucji (z 1921 r.) i ustawy z 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz.U. R. P. Nr 78, poz. 443).

Art. 5 rozporządzenia jest przepisem przejściowym o charakterze jednorazowym, odnoszącym się ściśle do stanu prawnego przymusowych zarządów ustanowionych dekretem z 16 grudnia 1918 r. w brzmieniu pierwotnym (sprzed przedmiotowej nowelizacji). Skoro dekret został uchylony mocą ustawy z 25 lutego 1958 r., w ocenie Ministra Rozwoju i Technologii, przedmiotowe rozporządzenie

pozostaje aktem nieposiadającym obecnie mocy prawnej, a w związku z tym nie jest możliwe dokonanie jakichkolwiek zmian legislacyjnych.

Informuję, że zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o petycjach sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

Z poważaniem

Z up. Ministra

Aneta Mijal

dyrektor departamentu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny

/

Podstawa prawna

art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach

Informacja o przetwarzaniu danych osobowych w procesie rozpatrywania petycji

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. U. L 119 z 4 maja 2016 z późn. zm.), zwanego dalej „RODO”, informuję, że:

1. Administratorem Pana danych osobowych jest Minister Rozwoju i Technologii z siedzibą w Warszawie, Plac Trzech Krzyży 3/5, 00-507 Warszawa, Kontakt z Administratorem: kancelaria@mrit.gov.pl, tel. +48 222 500 123, adres skrytki na ePUAP: /MRPiT/SkrytkaESP
2. Kontakt do Inspektora Ochrony Danych w Ministerstwie Rozwoju i Technologii: e-mail: iod@mrit.gov.pl.
3. Pana dane osobowe będą przetwarzane w oparciu o art. 6 ust. 1 lit. c) RODO, tj. na podstawie obowiązku prawnego ciążącego na administratorze, na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r., poz. 870), w celu rozpatrzenia petycji.
4. Odbiorcami Pana danych osobowych mogą być:
 - organy władzy publicznej oraz podmioty wykonujące zadania publiczne lub działające na zlecenie organów władzy publicznej, w zakresie i w celach, które wynikają z przepisów powszechnie obowiązującego prawa;
 - inne podmioty, które na podstawie stosownych umów podpisanych z Ministerstwem Rozwoju i Technologii przetwarzają dane osobowe, dla których Administratorem jest Minister Rozwoju i Technologii.
5. Pana dane osobowe będą przechowywane przez okres niezbędny do realizacji celów przetwarzania, nie krócej niż okres wskazany w przepisach o archiwizacji, tj. ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164).
6. Pana dane osobowe nie będą podlegać zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji lub profilowaniu.
7. Pana dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego ani do organizacji międzynarodowych.
8. Podanie danych jest dobrowolne, ale niezbędne do rozpatrzenia petycji.
9. W związku z przetwarzaniem Pana danych osobowych przysługują Panu następujące prawa:
 - prawo dostępu do swoich danych oraz otrzymania ich kopii zgodnie z art. 15 RODO,
 - prawo do sprostowania (poprawiania) swoich danych jeśli są błędne lub nieaktualne, zgodnie z art. 16 RODO,
 - prawo do ograniczenia przetwarzania danych zgodnie z art. 18 RODO.
10. W przypadku powzięcia informacji o niezgodnym z prawem przetwarzaniu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii danych osobowych, przysługuje Panu prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego właściwego w sprawach ochrony danych osobowych, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa.